

34313

Zorgbot 2.0

Klucht voor 2 mannen en 3 vrouwen

door

HENK ROEDE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZORGBOT 2.0** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106

1823 BT Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

KARAKTERS:

Hans van Dam (M) Woont nog zelfstandig, ondanks zijn leeftijd en lichamelijke conditie.

Floor van Dam (M/V) De dochter van Hans van Dam. Heeft het erg druk, vooral met haar dochter Jojanneke. (Kan ook als Floris)

Zorgbot 2.0 (V) Een hypermoderne robot, die speciaal is ontwikkeld voor zowel huishoudelijke hulp als lichamelijke verzorging. Vrouwelijk uiterlijk.

Cora de Vries (M/V) Directrice van zorginstelling “De Helpende Hand”. Voorstander van ingrijpende vernieuwingen. (Kan ook als Cor)

Jasper Buitenbeen (M/V) Nerd, die de robot heeft ontwikkeld voor een groot tech-bedrijf en het onderhoud er van doet. (Kan ook als Jasmijn)

Thea de Koning (V) Buurvrouw die in hetzelfde appartementen-complex woont. (Dubbelrol met Cora)

Nina van den Akker (M/V) Thuiszorgmedewerkster, een potige dame, die nu echter overbodig dreigt te worden. (Dubbelrol met Floor)

INRICHTING VAN HET TONEEL:

De inrichting op het toneel stelt een woonkamer van een bejaardenappartement voor. Op het toneel staat een achterwand met in het midden de deur naar de hal, waar een kapstok naast hangt. In de linker wand zit een deur van de keuken en één naar de kast of bijkeuken. In de rechterwand zit een deur naar de slaapkamer en een deur naar de badkamer. Op het podium staat aan de linkerkant een eethoekje en aan de rechterkant is een zithoek, met bankstel, dressoir met televisie et cetera.

EERSTE BEDRIJF

(Hans zit op de bank een krantje te lezen. Nina komt op vanuit de badkamer en ondersteunt Annie.

Samen lopen ze naar de bank. Annie gaat op de bank zitten en Nina stopt een kussentje achter haar rug.)

NINA: Zo, weer lekker fris gedoucht.

HANS: En de steunkousen weer aan.

NINA: Inderdaad, de steunkousen weer aan.

HANS: Dat is fijn hoor, die hulp van jou. *(bromt)* Maar wat vaker douchen dan één keer in de maand, zou wel fijn zijn.

NINA: Bezuinigingen, meneer van Dam. Allemaal bezuinigingen op de zorg, en collega's zijn er niet meer te vinden. We hebben een groot personeelstekort.

HANS: Mijn hele leven heb ik kromgelegen om de sociale voorzieningen te betalen. Nu is het zover dat we er gebruik van moeten maken, en dan is het geld op!

NINA: Kromgelegen? U was toch op je 23ste al afgekeurd?

HANS: Ja, maar het had gekund! Ik had mijn hele leven er voor krom kunnen hebben gelegen!

NINA: En waarom was u afgekeurd?

HANS: Wegens lichamelijke klachten, die mij het onmogelijk maakten om mijn specialisme nog langer uit te kunnen voeren.

NINA: Zo, dat klinkt nogal heftig.

HANS: Ja, ik was glazenwasser en kreeg last van hoogtevrees.

NINA: *(kijkt op haar horloge en schrikt)* Oei! Ik moet er nodig vandoor! Ik had allang bij de volgende cliënt moeten zijn! O ja, ik moest nog even doorgeven dat onze directrice vandaag bij u langs komt.

HANS: De directrice? Waaraan heb ik die eer te danken?

NINA: Geen idee. Normaal komt ze nooit bij cliënten op bezoek. Zelfs ik zie haar bijna nooit...

HANS: Dan zal ik haar wel even precies vertellen van de hoed en de vork... en dan iets met een steel en een rand... of zo...

(Nina loopt ondertussen naar de haldeur en trekt haastig een jas

aan. Als ze voor de deur staat, gaat de deur al open en komt Thea op.)

THEA: Hallo buurtje! *(Hans groet terug en Thea ploft vermoeid in een stoel en legt haar rechter been op de tafel. Beetje jaloers)* Jij hebt het maar mooi voor elkaar! Zo'n dame die je overal bij helpt. *(kijkt Nina na, terwijl ze door de haldeur afgaat)* En dan heb je ook nog het eten van Tafeltje dekje.

HANS: Die hulp heb ik natuurlijk niet voor niets! Heb ik jaren voor kromgelegd! Tenminste, dat zou hebben gekund! En geloof me Thea: Het gras is nog nooit zo groen geweest aan de andere kant van de heuvel... of zoiets.

THEA: Ik kan ook niks meer! Ik heb versleten knieën en ik kan mijn armen niet hoger krijgen dan zo. *(houdt haar armen recht vooruit)*

HANS: Ik krijg straks de directrice van "De Helpende Hand" op bezoek!

THEA: Toe maar! De directrice!

HANS: Zal me benieuwen wat zo'n tuthola hier te zoeken heeft.

THEA: Je hebben het maar mooi voor elkaar. Bij mij komt nooit iemand op bezoek. Zelfs jij niet.

HANS: Daar kan ik ook niets aan doen. Lichamelijk ben ik niet meer zo goed.

THEA: Ik woon tegenover jou hier in dit appartementencomplex! Je hoeft alleen maar de gang over te steken! Naar jouw slaapkamer lopen is nog verder!

HANS: Het tocht erg in de hal. Daar kan ik niet meer tegen. *(pakt ondertussen een briefje)* Hier is het boodschappenlijstje.

THEA: Hans, ik heb de vorige keer al gezegd: ik kan niet langer de boodschappen voor je doen. Ik krijg ze niet meer in de auto. Mijn armen gaan niet hoger dan zo *(beeldt uit, zoals ze dat eerder deed)* en ik heb last van een trombone-been. Ik moet eigenlijk de hele dag er mee omhoog zitten.

HANS: Trombone-been?

THEA: Ja, een trombone-been. Nog nooit van gehoord?

HANS: Maar wie moeten we daarvoor anders vragen?

(De haldeur gaat open en Floor komt binnen, met een sleutel in haar hand, welke ze vervolgens weer opbergt.)

FLOOR: Dag paps!

THEA: *(wijst naar Floor)* Je dochter misschien?

FLOOR: Wat is er met mij?

THEA: Of je in vervolg de boodschappen voor je pa kunt doen?

FLOOR: Boodschappen? Nee, dat lukt echt niet. Ik heb het ontzettend druk. Het is al een wonder dat ik hier nu ben. Ik moet zo Jojanneke van pianoles ophalen en daarna naar hockey brengen. Trouwens, paps krijgt het eten al van “Tafeltje dekje”.

HANS: Ja, maar het wc-papier niet!

FLOOR: *(kijkt op haar horloge)* Ik moet hier zijn, omdat er iemand van “De Helpende Hand” zou komen. Is die er al?

HANS: Nog niet gezien.

FLOOR: Maar duurt dat nog lang. Ik heb echt niet veel tijd hoor.

HANS: Ga anders even zitten en dan maak ik... misschien kan Thea dan even een kopje thee maken. *(Thea schudt met haar hoofd en wijst naar haar rechterbeen, welke nog op de tafel ligt)* Kunnen wij ondertussen bijkletsen.

FLOOR: Bijkletsen? Ik ben hier nog maar pas geleden geweest. Zoveel beleef ik nu ook weer niet.

HANS: De laatste keer dat je hier was, was vier weken geleden!

FLOOR: Ja precies, dat zeg ik toch. Ben hier pas geleden geweest.

THEA: *(tegen Hans)* En ze woont hier toch in het dorp?

HANS: Ja, twee straten verder op.

THEA: Dit is de eerste keer dat ik je ontmoet.

FLOOR: Ik kom hier anders vaak genoeg. Zeker één keer in de twee of drie maanden. Ik loop hier zowat de deur plat. Vreemd dat we elkaar dan steeds mis lopen.

THEA: Dan ga ik er weer vandoor. Ik moet nog boodschappen doen. *(Hans heeft nog steeds het briefje in de hand en kijkt Thea smekend aan)* Nou, vooruit dan! Voor deze keer dan. *(loopt naar de haldeur en zucht)* Nog meer boodschappen? Ik kan dat niet tillen. Mijn armen gaan maar tot zo ver! *(gebaart weer als eerder)* Gingen ze nog maar tot zover! *(doet ineens de armen hoger)* Tja, maar wat doe je er aan... en dan ook nog dat Trombone-been...

(Thea gaat af en Floor ploft op de bank.)

FLOOR: Ik zou wel een kopje thee lusten...

HANS: Ja, ik ook wel...

FLOOR: Nou, dan moet je het even zetten.

HANS: Zou jij dat niet even kunnen doen?

FLOOR: Pap, ik ben bekaf. Jij zit de hele dag hier maar wat te niksen, dan kun je zelf toch wel thee zetten voor je visite?

HANS: Tja... *(komt met moeite uit de bank en ploft weer terug op de bank)*

(de deurbel gaat)

FLOOR: Daar zal ze zijn. *(blijft zitten)*

HANS: Inderdaad...

FLOOR: Dus...

HANS: Wat bedoel je? *(deurbel gaat nog eens)*

FLOOR: Waarom doe je de deur niet open? En waarom ben je nog niet aan het thee zetten?

HANS: Jij kunt toch wel de deur openen? Je bent notabene mijn mantelzorgster!

FLOOR: Ja, kom op zeg! Daarom hoef ik toch niet alles hier te doen!

HANS: Alles? Je doet hier helemaal niks!

FLOOR: *(boos)* Nou goed dan! Dan doe ik het wel weer!

(Floor loopt naar de haldeur en doet die open en komen Cora de Vries en Jasper Buitenbeen op.)

CORA: Ik ben Cora de Vries, directrice van "De Helpende Hand" en u bent de dochter?

FLOOR: Inderdaad, ik ben Floor van Dam, de dochter van meneer van Dam.

CORA: En natuurlijk niet te vergeten, de mantelzorgster van uw vader.

FLOOR: Inderdaad.

CORA: U hebt het vast druk met de zorg van uw vader. Als mantelzorgster wordt er natuurlijk veel van u gevraagd.

FLOOR: Inderdaad, inderdaad. Hij heeft inmiddels ook zoveel zorg nodig...

CORA: Gelukkig zijn wij daar voor. We gaan het u en uw vader gemakkelijker maken.

HANS: U hoeft niet alleen over mij te praten, u mag ook tegen mij praten hoor!

CORA: *(kijkt naar Hans, spreekt dan heel luid en kinderlijk)* Natuurlijk meneer. Komt allemaal goed! Laat u dat maar aan ons over hè! Gaat u maar lekker zitten daar op dat mooie bankje!

HANS: Dat doe ik de hele tijd al...

CORA: *(weer op gewone toon tegen Floor)* Dit hier is Jasper Buitenbeen en wij willen met u praten over de situatie van uw vader. Zullen wij even hier gaan zitten *(wijst naar de eethoek. Floor, Jasper en Cora gaan zitten. Hans wil ook opstaan. Cora spreekt hem weer op haar luide, maar kinderlijke toon aan)* Blijft u daar maar lekker zitten hoor! Wij maken hier wel even een praatje. Komt allemaal goed hoor! Ga maar even wat leuks op het televisietje kijken of uw krantje lezen.

(Hans broemt wat en gaat weer zitten. Floor, Cora en Jasper nemen plaats aan de eethoektafel.)

CORA: Zoals u weet, als mantelzorger, heeft uw vader zowel van u als van onze organisatie veel zorg nodig.

FLOOR: Inderdaad, ik heb het er maar druk mee. *(kijkt ondertussen op haar horloge)* Ik heb trouwens niet veel tijd. Jojanneke is bijna klaar met haar pianoles.

CORA: Dan zullen we meteen ter zake komen. Onze organisatie kamt met een personeelstekort en een toenemende vraag naar zorg. Daarom hebben wij besloten om te kijken of hier ook oplossingen voor zijn. Zodoende zijn wij in contact gekomen met het bedrijf Bottechnics, waar Jasper werkt. En samen met dit bedrijf hebben wij een project opgestart. Misschien dat Jasper daar wat meer over kan vertellen.

JASPER: Ja, dat kan ik.... *(daarna is het stil en kijkt iedereen hem vragend aan).*

CORA: Nu dus...

JASPER: O... precies... Ja, wij hebben dus samen met "De Helpende Hand" iets nieuws ontwikkeld en...

CORA: (*onderbreekt*) dat is de Zorgbot 2.0, een hypermoderne robot, die zowel thuiszorg kan bieden, als sociaal contact en huishoudelijke taken kan verrichten.

JASPER: ...ja... dat dus... en...

CORA: En we hebben besloten dat uw vader de uitverkorene is om mee te doen in het pilotproject.

HANS: Wat? Een robot? Hier in huis?

CORA: (*kinderlijk toontje*) Meneertje, maakt u zich maar geen zorgen in dat hoofdje. Komt allemaal goed. Zit u verder lekker of wilt u nog een dekentje?

HANS: We hebben één keer zo'n robotstofzuiger gehad. Zoog mijn beide pantoffels op! Terwijl mijn voeten er nog in zaten!

JASPER: Maar deze robot is uitvoerig getest en...

CORA: (*kinderlijk toontje*) Meneer, u hoeft u zich geen zorgen te maken. Gaat u maar even lekker naar uw televisietje kijken. Dan praten wij even met uw dochter er verder over. (*gewone toon tegen Floor*) Wat zegt u er van, wat is uw eerste indruk? We geven van te voren natuurlijk een demonstratie. Maar wat we u in ieder geval kunnen verzekeren dat het u als mantelzorger zeker zal ontlasten. U zult nog veel vragen hebben.

FLOOR: (*kijkt weer op haar horloge*) Hoeveel kost het?

CORA: Eh... niets... dat spreekt vanzelf.

FLOOR: Prima! Waar teken ik? Want ik moet nu echt gaan. (*gaat staan*) Jojanneke moet naar hockey en daarna moeten we nog nieuwe paardrijlaarzen voor haar kopen.

(*Cora haalt snel wat papieren tevoorschijn en Floor zet een krabbel er op.*)

JASPER: Er zijn natuurlijk risico's. Het is en blijft wel experimentele robottechniek. Theoretisch zou er iets mis kunnen gaan...

FLOOR: Ja ja ja, what ever. Zo klaar! Ik moet nu echt gaan, anders staat Jojanneke buiten te wachten bij de pianolerares.

(*Floor loopt gehaast naar de haldeur en gaat er door af.*)

JASPER: Dit ging wel heel vlot. Wanneer moeten we de demonstratie plannen?

CORA: Dat is toch helemaal niet meer nodig. Ze heeft al getekend. We kunnen meteen aan de slag!

JASPER: Prima, en mocht er iets mis gaan, dan bel ik meteen!

CORA: Alleen onder kantooruren ben ik bereikbaar. Dat spreekt voor zich.

HANS: Hoorde ik daar iets over risico's?

CORA: *(kinderlijke toon en pakt glunderend de papieren op)* Ach meneertje, ik zou niet weten welke risicotjes? Uw dochter heeft getekend, dus alle risicotjes zijn ingedekt.... *(tegen Jasper)* voor ons! Ik zou zeggen, haal dat ding uit de auto en zet hem maar aan. En dan hoor ik wel hoe het afloopt.

(Cora wijst Jasper naar de deur en Jasper gaat af via de haldeur.)

HANS: Af loopt? Wat is dit voor een experiment? En heb ik dan niets hier over te zeggen? Ik ben toch zeker wel baas in eigen buik!

CORA: *(loopt naar Hans toe en buigt voorover naar hem)* Ach meneertje toch? U hoeft u niet meer zo druk te maken over alle dingetjes. Immers, u heeft uw zorgzame dochter een paar jaar geleden al alle bevoegdheden gegeven. En u moet vertrouwen op uw dochter. Alles komt goed...

HANS: Maar ik wil ook hierover...

CORA: *(bitsig)* Nee! Dat kan niet! *(kinderlijke toon)* Denk ook eens aan uw dochter! Die heeft het al zwaar genoeg met alle mantelzorgdingetjes voor u! En ze heeft het druk met uw kleindochter Jojanneke!

HANS: Ja, daar wel mee...

CORA: En ik kan u verzekeren, u wordt straks heel blij van dit leuke projectje! Allemaal extra hulp voor alle dingetjes. En niet zo nu en dan iemand over de vloer, maar de hele dag en nacht een robot tot uw beschikking! *(loopt richting de haldeur)*

HANS: Dat gaat mij heel wat pantoffels kosten!

CORA: Ik moet nu echt gaan. We komen snel weer even om het hoekje kijken hoor. Tot ziens!

(Cora gaat af via de haldeur en laat Hans verbouwereerd achter op de bank.)

HANS: Dat ik dat nog mee moet maken. Ik word onderdeel van een experiment! Ik word gewoon als proefhaas gebruikt! Ik ben het er helemaal niet mee eens! Ik wil niet zo'n lelijk blikken ding hier over de vloer. Ik mieter het direct van het balkon. Net zoals toen

met die robotstofzuiger!.... Die landde per ongeluk op de auto van Thea, maar gelukkig heeft ze dat nooit geweten... Ik zal proberen wat beter te richten.... Misschien moet ik Thea vragen om te helpen. Alleen krijg ik die robot vast niet over het balkonhek. (*denkt even na*) Met Thea er bij ook niet. Die krijgt haar handen niet hoger dan dit. (*doet de armen recht vooruit*) Onze balustrade is hoger dan dat. Maar hoe dan ook! Ik moet hier geen robot! Wat denken ze wel!

(*De haldeur gaat open en Jasper komt op met een steekwagen. Op de steekwagen staat Zorgbot 2.0. Nog mooier zou het zijn dat de robot in een kartonnenverpakking zit met een doorzichtige voorkant, zoals een Barbie-pop verpakking. Eventueel met een tekst: "Zorgbot 2.0, voor al uw zorgen". Hans kijkt met grote ogen naar de Zorgbot.*)

HANS: (*stroopt zijn mouwen op*) Kom Hans, je mietert dat ding er direct weer uit! (*staat met moeite op. Als Hans gaat lopen, schuifelt hij in dit bedrijf. Dan begint hij aandachtig de robot te bestuderen*)... is dat een robot? Niet erg blikkerig... Best wel knap... gemaakt... net een echte vrouw...

JASPER: We hebben geprobeerd de robot een realistisch uiterlijk te geven. Dat schept meteen wat meer vertrouwen.

HANS: Dat niet alleen...

Jasper: Hoe bedoeld u?

HANS: Nee niks! ... dus deze robot is hier dan 24 uur per dag, in plaats van de vluchtige bezoeken van onze thuiszorg-medewerkster?

JASPER: Inderdaad, deze robot is hier straks 24 uur per dag om echt alles voor u te doen!

HANS: (*glundert*) Echt alles!

JASPER: Ja hoor.

HANS: 24 uur! (*maar kijkt dan argwanend*) Maar er zitten vast cameraatjes in haar ogen, zodat ze van afstand mij in de gaten kan houden!

JASPER: Hmm, dat is wel een idee... Maar dat is niet het geval. Volledige privacy voor u.

HANS: Dat valt weer mee!

JASPER: Dus het lijkt u wel wat?

HANS: *(glunderend)* Jazeker! Niemand kijkt naar mij om. Mijn dochter niet, de buurvrouw niet en de thuiszorg heeft nauwelijks tijd. Deze robot hier, is er 24 uur per dag! Moet je nagaan wat ik daar allemaal mee kan doen!... wat ik die kan laten doen... En zeg nu zelf, dat ding ziet er helemaal niet eng uit. Geen metaal in het zicht. Geen zwaailicht op de kop. De handen zijn geen metalen klauwen. *(streeft over de huid van Zorgbot 2.0)* En heerlijk zacht... en ze ruikt ook nog eens lekker en...

JASPER: Eh, dit komt een beetje creapy over meneer... Kan ik dan even uitleg geven?

HANS: Ja graag! We proberen het gewoon. Nooit geschoten is twee keer raak!

JASPER: De robot werkt heel simpel. Ik zet hem voor u aan. Waar zat de aan- en uitknop ook al weer?

(Jasper gaat met zijn handen langs het lichaam van de robot. Hij wil op de meest uiteenlopende lichaamsdelen drukken, maar bedenkt zich steeds weer.)

JASPER: Aha! Ik weet het weer!

(Jasper drukt op de neus, maar er gebeurt niets.)

HANS: Weet je zeker dat dat de juiste knop was? Ik denk eerder dat hij hier zit! *(Hans wil op één van de borsten drukken)*

JASPER: Nee, *(houdt Hans tegen)* ik weet het zeker, dit is de juiste knop. Maar zal gewoon een kwestie zijn van harder drukken.

(Jasper geeft een pets op de neus en de Robot tuimelt achterover.)

JASPER: Nu moet ie het wel doen... denk ik.

(De robot herstelt zich en gaat weer staan. Hans bekijkt de robot aandachtig. Zwaait een hand voor de ogen van de robot, port wat in de buik, wil net aan de haren gaan trekken...)

HANS: Volgens mij doet ie nog steeds niks. Komt zeker van Alibaba....

(Robot komt in beweging en Hans schrikt zich rot.)

ROBOT: Loa-ding.... Loa-ding.... Loa-ding...

HANS: Inderdaad een leuk ding!

JASPER: De robot is nu met het opstarten bezig.

HANS: Dat moet ik 's morgensvroeg ook altijd, maar dan sla ik niet zulke onzin uit.

JASPER: We hebben haar op het lab al helemaal voorgeprogrammeerd. Uw specifieke zorgvraag is dus al ingevoerd. Ook zal ze aan de hand van gescande foto's u herkennen.

ROBOT: *(draait zich naar Jasper)* Hallo Hans!

JASPER: Nee nee. *(wijst naar Hans)* Dat is Hans.

ROBOT: Hallo, Datishans! Ik ben Rosa, en ik kom hier voor Hans zorgen. *(kijkt weer naar Jasper)* Hans, wat kan ik voor je doen?

JASPER: Dat is Hans! *(wijst weer naar Hans)*

ROBOT: Hallo Datishans. Leuk dat je op visite bent bij Hans.

JASPER: Even een opstartprobleempje. Kan gebeuren. *(draait de robot richting Hans en wijst naar Hans)* Hans! Hans! Die daar is Hans!

ROBOT: *(kijkt naar Hans)* Hans? Wat ben jij oud geworden! Je was vroeger zo'n knappe jongen!

HANS: Nou ja zeg!

JASPER: Sorry, we hadden geen recente foto. We hebben uw trouwfoto gebruikt... van 50 jaar geleden... Klein probleempje dus met het herkennen. Wacht, ik koppel mijn laptop aan, dan kan ik dat verhelpen. Probleem zo opgelost. Eerst even uitschakelen.

ROBOT: *(angstig en maakt afwerende gebaren)* Nee nee!

(Jasper trekt zich er niets van aan en slaat haar weer op de neus. Robot is uitgeschakeld en blijft staan. Jasper pakt zijn laptop met een lange kabel er aan en kijkt onderzoekend de robot van top tot teen aan.)

HANS: Lukt het?

JASPER: Ik weet niet meer in welk gaatje deze kabel moet...

HANS: Gaatjes genoeg toch?

JASPER: *(na een tijdje zoeken)* Aha, hier moet ie in *(drukt kabeltje in de mond)* Logisch, invoer. Daar voeren wij bij ons zelf ook alles in.

HANS: En als je nu gegevens uit de robot wilt halen. Uitvoer. Werkt dat ook net zoals bij ons? Waar het voer er weer uit komt, daar

steek je dan een kabel in?

JASPER: Nee nee. *(typt ondertussen op de laptop)* Dan ga ik nu even een foto van u maken, voor de herkenning.

(Hans gaat klaar staan (richting publiek), met een brede lach op zijn gezicht. Jasper wil een foto met de camera van de laptop nemen.)

JASPER: U moet niet zo breeduit lachen. Als ik u zo inschat, doet u dat weinig. Die robot herkent u dan alsnog niet.

(De lach op Hans zijn gezicht verdwijnt en hij kijkt chagrijnig.)

JASPER: Dit is beter ja! Precies! Houd dit vast!

(Jasper maakt een foto, typt wat en haalt de kabel uit de mond van de robot.)

JASPER: Zo, ik heb nu alles aangepast. We zetten de robot weer aan *(geeft een pets op de neus van de robot)* en kijken even of het nu goed gaat.

ROBOT: Hallo Hans *(herkent Hans nu wel)*, ik ben Zorgbot 2.0 en ben hier om voor je te zorgen!

JASPER: Kijk, dat gaat al beter. En verder hoeft u dus niets te doen. Ze is helemaal voorgeprogrammeerd.

HANS: Helemaal niets? Hoef ik haar 's avonds niet op een oplader te zetten of zo?

JASPER: Regelt ze ook allemaal zelf. Als ze bijna leeg is, stopt ze zelf twee vingers in het stopcontact.

HANS: En we kunnen haar gewoon een opdracht geven en dat doet ze?

JASPER: U kunt gewoon tegen haar praten en vertellen wat ze moet doen. Maar niet alle opdrachten voert ze automatisch uit.

HANS: O nee?

JASPER: *(loopt ondertussen naar de haldeur)* Nee, als u bijvoorbeeld zegt: "Vermoord mijn buurvrouw met een keukenmes", dan treedt een beveiliging in.

JASPER: De Zorgbot 2.0 kan en mag geen doelbewust letsel aanbrengen.

HANS: Doelbewust?

JASPER: Ja, een ongelukje kan natuurlijk altijd gebeuren. Vooral in zo'n experimentele fase... Maar dat zal vast meevallen... denk ik. *(doet de haldeur open)* Mocht er wat zijn, dan kunt u mij bellen. Ik ben 24 uur per dag beschikbaar voor reparaties, aanpassingen en al de andere technische dingetjes. Tot ziens en veel plezier met Rosa, onze Zorgbot 2.0!

(Jasper gaat door de haldeur af met steekwagentje o.i.d. en laat Hans verward achter.)

HANS: Bellen? Maar naar welk telefoonnummer?

(Voorzichtig loopt Hans rondjes om de robot en kijkt er argwanend naar.)

ROBOT: *(komt, tot schrik van Hans, plotseling tot leven)* Waarmee kan ik u van dienst zijn? *(de deurbel gaat)*

HANS: Zou je de deur open kunnen doen?

ROBOT: Natuurlijk! *(loopt naar de haldeur)*

HANS: Het werkt ook nog!

(Robot doet de deur open en Thea staat met boodschappen voor de deur en wil naar binnen lopen. De robot slaat meteen de deur weer dicht. Achter de deur klinkt van Thea een pijnkreet.)

HANS: Je moet de gast ook binnen laten!

ROBOT: Prima, geen probleem.

(Zorgbot 2.0 loopt naar de deur en doet die nogmaals open. Thea staat er nog steeds voor, maar alle boodschappen liggen door elkaar op de grond.)

ROBOT: Komt u verder! *(maakt uitnodigend gebaar)*

(Thea pakt snel wat spullen op en schopt de rollen wc papier het podium op.)

THEA: Je schijtpapier! Wat is dit hier allemaal!

HANS: Dit is Rosa, mijn nieuwe hulp. 24 uur per dag, 7 dagen per week! En ze doet alles wat ik maar wil! *(geeft een vette knipoog)*

THEA: Alles?

HANS: Echt alles! Behalve jou neersteken met een keukenmes, begreep ik...

THEA: Robot! Ruim de rommel eens op! *(wijst naar de boodschappen die overal liggen)* Is trouwens je eigen schuld.

Moet je maar geen deur in ons gezicht gooien.

(De Robot reageert echter niet.)

HANS: Ze reageert alleen op mij. Robot, ruim de rommel op!

ROBOT: Oké meneer.

(De Robot begint meteen Thea aan de armen mee te trekken naar de haldeur. Thea spartelt angstig tegen, maar weet niet los te komen.)

HANS: Nee nee! De boodschappen op de vloer!

(De robot laat los en begint de boodschappen op te ruimen, waarmee ze via de keukendeur af zal gaan.)

THEA: Heb je daar vertrouwen in? Dat is toch doodeng, zo'n robot!

HANS: Dat valt wel mee en ik kan bellen als er wat mis is.

THEA: Nou, dan zou ik maar snel bellen! *(kijkt nog eens naar haar mouw, waar de robot haar vasthield)*

HANS: Ja, ik kan wel bellen, maar ik heb het nummer niet...

(De haldeur gaat open en Nina komt binnen. Maakt een gehaaste en zenuwachtige indruk.)

NINA: Hallo, hoe gaat het hier?

HANS: Dag Nina, komt u verder.

NINA: Ik was even nieuwsgierig naar dat blikken mormel en ik had even een gaatje in mijn agenda. Het is zo druk! En mijn collega Irma is met zwangerschapsverlof, want haar hond heeft puppy's gekregen, Joost is op retraite in Nepal voor een Tibetaanse Neusfluit cursus en Joke is met pensioen gegaan, maar dat mocht ook wel, want zij was 85 jaar... in het vak. Dus er komt even wat veel tegelijk op mijn bordje.

HANS: Maar gelukkig, je bent er.

NINA: Ja, want we moeten het ook nog even over... eh... *(kijkt Thea aan en daarna weer naar Hans)* iets hebben? Iets medisch...

HANS: *(zenuwachtig)* Maar ik ben zo gezond als een visstick.

THEA: Nou, dat valt nog te bezien. Het gaat zeker om die plastabletten...

NINA: *(kijkt zenuwachtig naar Hans)* Zullen we dit gesprek onder vier ogen voortzetten? Dat is misschien verstandiger.

THEA: Hoeft van mij niet hoor.

NINA: Ja, maar dit kan niet. Medisch beroepsgeheim en zo.

THEA: O, maar hij vertelt aan iedereen hier in het gebouw altijd in geuren en kleuren wat hem mankeert. Daar is niets geheims aan.

HANS: Wie? Ik?!

THEA: Ja, dat van die plastabletten, dat weet inmiddels iedereen hier. En dat ze bij hem niet werken. Maar ik zei gelijk al tegen Karrien van drie hoog, dat je die dingen gewoon op moet eten, in plaats van, van onder inbrengen.

HANS: Dat lijkt me sterk! Het is toch voor het plassen, niet voor het drinken?

THEA: Hans, geloof dat nu maar.

NINA: *(van slag)* Inderdaad meneer van Dam, gewoon met een glas water innemen.

HANS: Nog meer vocht? Ik moet het juist kwijt. Het gaat allemaal in mijn benen zitten!

NINA: Misschien is het toch even verstandig dat we dit gesprek privé verder voortzetten.

THEA: Jaja, het is ons nu wel duidelijk. Ik moet ophoepelen.

(Thea staat op en loopt naar de haldeur. De robot komt via de keukendeur op met twee zakken vol met levensmiddelen.)

NINA: O, kijk! Is dat de robot?

HANS: Waar ben jij mee bezig?

ROBOT: Ik heb uw levensmiddelen gesorteerd. Een gezonde voeding is zeer belangrijk. Vandaar dat ik al het ongezonde weg ga gooien.

HANS: Wat gooi je dan allemaal weg!

(Inmiddels staat Thea nieuwsgierig bij de robot en kijkt in de twee zakken.)

ROBOT: Chips!

HANS: Dat is gezond! Dat is van aardappelen gemaakt, dat is groente!

ROBOT: Chocolade!

HANS: Dat is plantaardig! Dat is toch gezond?

ROBOT: Cola.

HANS: Dat gebruik ik om de douchekop mee te ontkalken.

ROBOT: Pizza.

HANS: Dat is pizza Hawaii! Daar zit ananas op! Dat is gezond!

THEA: *(trekt een vies gezicht)* Pizza Hawaii mag van mij ook wel weg!

ROBOT: En jenever!

HANS: Nee! Niet de jenever! Dat is een graanproduct! Puur natuur! Werkt als bloedverdunner.

ROBOT: Volgens mijn databasis is dit alles zeer ongezond. Ik heb een volledig nieuw week menu voor u samengesteld. Dit past hier niet in en moet vernietigd worden!

THEA: *(kijkt de hele tijd verlekkerd naar alle producten)* Ik ga er toch uit, dan neem ik het wel even mee naar de afvalbak... *(Zorgbot overhandigt de boodschappen)* Voorzichtig met die flessen jenever! Die moeten natuurlijk niet breken... op weg naar de afvalbak...

HANS: Lukt dat met je armen?

THEA: *(pakt de flessen aan)* Ja! Dat gaat prima!

(Thea neemt de zakken over en gaat af via de haldeur.)

ROBOT: Om u een voedzame maaltijd voor te kunnen bereiden, zal ik nu boodschappen gaan doen. Volgens GoogleMaps is hier in de straat een supermarkt aanwezig.

HANS: Maar die is heel duur. Ik ga altijd naar de Aldi, aan de andere kant van het dorp.

ROBOT: *(drukt met een hand tegen de slaap, en haalt hem daarna weer weg)* Ik heb uw banksaldo gecheckt. Er is voldoende aanwezig voor iets duurder boodschappen.

(De robot draait zich om en gaat af via de haldeur.)

HANS: Nu breekt mijn pantoffel! Nu zakt mij de stropdas af!

NINA: Dus, de Robot moet voor u zorgen. *(Cynisch)* En hoe bevalt ze?

HANS: Slecht! Waardeloos! Ze is hier nog maar net, maar heb er nu al weinig vertrouwen in.

NINA: Maar wel bijzonder hoor. En ze ziet er ook zo realistisch uit! Je zou zweren dat het een vrouw was!

HANS: Inderdaad! En wat voor één!.... *(geschrokken van zijn eigen opmerking)* ...wat voor een techniek zit daar wel niet in! Jaja, knap hoor... die techniek dan hè... Ja, ze ziet er ook wel leuk uit... Maar die techniek, tjonge jonge...

NINA: Lijkt me sterk dat zo'n plastic ding mij kan vervangen, maar het ontlast natuurlijk wel uw mantelzorger.

HANS: Mijn mantelzorger? Wie is dat dan?

NINA: Uw dochter natuurlijk. Die vertelde dat ze ook altijd maar druk is met de mantelzorg van u.

HANS: Heeft ze dat gezegd? Bijzonder...

NINA: Ik moet weer gaan. Druk druk druk. Maar als u nu al niet tevreden bent, zou ik zo snel mogelijk Bottechnics bellen om te vragen of ze haar weer ophalen.

HANS: Ik heb niet eens het nummer gekregen...

NINA: O, maar die heb ik wel, denk ik, ergens... *(zoekt in een tas, in een klapper)* Ik heb met zo'n nerd contact gehad over uw dossier wat hij moest invoeren. *(haalt een kaartje tevoorschijn)* Kijk eens. *(overhandigt het kaartje aan Hans)* En had u verder nog klachten, buiten die van de plastabletten?

HANS: Genoeg, maar die zijn niet medisch...

NINA: Goed, dan ga ik er vandoor en *(cynisch)* wens u veel succes met dit prachtige experiment!

(Nina staat op en gaat via de haldeur af.)

HANS: Nou, ik heb nu het nummer van die kerel en ik weet waar de aan- en uitknop zit. Wat kan er nu nog misgaan?.... Waarschijnlijk genoeg! Want hierna komen nog twee bedrijven!

DOEK SLUIT

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto